

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Căsnădiei Nr. 3.

Se prenumeră și la poște și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

România în fața Rusiei.

I.

Au trecut mai mulți ani de zile acum, decând s'au încordat relațiunile dintre principele Alexandru de Battenberg și puterul său protector, Țarul tuturor Rușilor. Și mai ales în timpul din urmă, de când poporul bulgar întreg s'a angajat în lupta pornită de valorosul său Domn pentru independența Bulgariei, România, atât guvern, cât și opinie publică, a păstrat o atitudine, ce e drept, rezervată, dar foarte binevoitoare față cu Bulgarii și față cu principele Alexandru în deosebi. Cu toate aceste relațiunile dintre România și Rusia au rămas neschimbate, tot bune, precum fuseseră mai înainte, ba chiar și diarele rusesci s'au pronunțat totdeauna numai cu deosebită cruțare despre România și despre Români în genere.

Strimțorați timp de veacuri între trei împărății mari și trecuți prin cele mai grele încercări, frații noștri de preste Carpați au trebuit să devină încetul cu încetul un neam de oameni chibzuți, care țin totdeauna seamă de împregiurări și nu se pripesc, nu se avântă prea lesne. Astfel cu toate simpatiile, pe care le aveau pentru principele Alexandru și pentru poporul bulgar, ei și-au impus rezerva cuvenită și n'au fost nici odată provocatori față cu Rusia. Și cu atât mai chibzuit a fost guvernul român, care era, se înțelege, mai bine informat despre cele ce se petrec. Pretutindena se recunoaște astăzi, că cu mult tact, cu multă liniște, cu multă compenire a știut guvernul român să susțină pozițiunea în timpul criselor ce s'au urmat în Bulgaria, fără ca să intre în conflict fie cu unii, fie cu alții dintre vecinii țării și fără ca să le creeze greutăți nouă puterilor europene.

Cu toate aceste tactul Românilor el singur nu era de ajuns, ci trebuiau să fie și alte motive, pentru ca Rușii să fie cruțatori față cu statul român.

În pozițiunea, pe care o are, și în stadiul de dezvoltare, la care este ajunsă, România este chiar și pentru Rusia un

aliat prețios ori un dușman foarte supărător, ba în anumite împregiurări chiar primejdios.

Acesta e cel mai puternic dintre cuvintele, pentru care Rușii i-au cruțat pe Români.

Rușii aveau multe cuvinte de a spera, că într'un eventual război pentru rezolvarea definitivă a cestiunii orientale România le va fi, precum li-a fost și sunt acum de cece ani, un aliat, în care pot să aibă toată încrederea. Țineau dar' să nu atingă susceptibilitățile Românilor, să nu-și înstrăineze aderenții, pe care Rusia îi are în România și să nu ușureze pozițiunea acelor oameni politici ai României, care combat înrădăcirea rusească.

Și în adevăr atitudinea României a fost până acum atât de rezervată, încât ar fi foarte riscat să afirmăm, că într'un eventual război ea nu se va alia cu Rusia. Se poate, ce-i drept, că guvernul român va fi luat oare-care angajamente fie față cu Germania, fie față cu monarhia noastră, dar' despre asemenea angajamente nu a transpirat încă nimic în publicitate și în tot cazul nu se poate ști, până unde merg aceste angajamente, dacă se vor fi luat în adevăr.

Cităm drept ilustrațiune un singur cas.

Se știe astăzi în cercurile mai bine informate și la Viena, și la Berlin, și la Petersburg, că în timpul războiului izbucnit între Sârbi și Bulgari i-s'a făcut României propunerea de a primi din partea puterilor europene însărcinarea, ca să restabilească ordinea în Peninsula-Balcică. Guvernul României a declinat fără discuțiune această deosebită onoare, fiindcă voia să păstreze relațiunile de bună vecinătate și cu Bulgarii, și cu Sârbii, și cu Rusia, și cu monarhia noastră, fiindcă voia să se mențină în aceeași neutralitate binevoitoare față cu toți vecinii.

Și nici până în ziua de astăzi atitudinea României nu s'a schimbat.

S'a schimbat însă atitudinea presei rusesci.

Mai ales decând un ofițer german a pus la o ocaziune de mare importanță pe România alături de Germania și cu monarhia noastră, diarele rusesci se pronunță cu multă asprime despre România.

Eată, de exemplu, cum se pronunță „Ruski Kurier“ asupra dinastiei române:

„Dăm mai jos discursul regelui României, rostit de dînsul înaintea ofițerilor unui regiment la o paradă. Acest discurs probează cu câtă încăpăținare și tenacitate păpușile germane ale „cancelarului de fer“ lucrează în mijlocul popoarelor slave și a pravoslavnicilor români, cari ne sînt atât de aproape. Aceste păpuși încoronate se trudesesc din război de a germanisa aceste popoare, prefăcându-le într'o armată disciplinată nemșese, modelată prusienesc și gata a se arunca la cel dintâiu semn dat de un comandant neamț, asupra Rusiei. Semnul pentru această supremă oară va fi dat de cancelarul de fer păpușilor germane“.

„Planul trădător este deja gata, popoarele slave din Austro-Ungaria sînt în destul germanisate pentru un război fraticid. Ați acest plan își întinde raionul asupra bieților pravoslavnicilor români. Creatura „cancelarului de fer, regele Carol al României, unul din superba familie a Hohenzollern-ilor, care stă în fruntea Germaniei, și a căror slugă plecată este Bismarck, lucrează tenace la răsvrătirea Românilor. Eată discursul regelui Carol, care probează aceasta“.

Urmează apoi textul discursului rostit la casarma Cusă-Vodă.

„Din acest discurs reese, dice diarul rusesc, că regele României, ca și prințul Battenberg, sprijinindu-se pe corpul ofițeresc (de sigur compus din Germani) a isbutit deja „a semăna sēmēntă bună“, adică un regim german. El a aruncat în inima soldaților „un alt germene“: fidelitatea către rege, adică către o păpușă germană arancată în sînul unui popor pravoslavnic. Pentru aceasta, adică pentru „credința“ către Germania“ el, regele României, face pe unul din principii de Hohenzollern șef al regimentului al treilea, ear' se tinereu nepot sub-locotenent. Aceasta se face pentru a garanta viitorul. Ce îngrijire germană!“

„Așa dar', pravoslavnică și vecina noastră Românie, încungiușurată de popoare slave, pravoslavnici ca ea, este în ghiarele Germaniei, e comandată de Germani, domnită de un German și care prin urmare trebuie să devină dușmană Rusiei“.

„Și toate acestea se fac ziua ameața-mare, în fața noastră și în contra Rusiei și a Slavilor“.

Mulți dintre cetitorii noștri nu vor fi înțelegând poate, pentru ce această extremă violență. Ne rezervăm dar' a arăta, care este importanța discursului rostit de Regele Carol I. cu ocaziunea „paradei“ dela casarma Cusă-Vodă.

Corespondența din Viena.

Viena, 19 Decembrie n. 1886.

Candidatura atât de subită a prințului Koburg este pe cât de interesantă pe atât de remarcabilă.

Principele este un om avut, talentat și legat prin legături de rudenie aproape cu toate curțile Europei, și Bulgarii nu trebuie decât felicități pentru un principe atât de capabil, și dând drept la toate speranțele, dacă n'ar trebui ținut seamă tocmai de neîncrederea, defiența și rezistența Rusiei. Principele trăese în Viena, e ofițer austriac, și fratele său cel mai mare are de soție pe o soră a principesei ereditare a Austriei.

În Rusia vor supsona candidatura principelui Koburg ca o candidatură austriacă, cu toate, că curtea de Viena precum și cabinetul îi stau absolutamente departe.

Acțiunile cercurile competente țin încă sus și tare, că nu vor lăsa să ajungă lucrurile la un conflict cu Rusia din cauza Bulgariei, și de aceea aci se vor aprinde, se vor încălzi pentru principele Koburg atât, cât s'au aprins pentru principele Alexandru.

Dacă această candidatură e plăcută Rusiei, atunci cei de aci vor felicita sincer pe principele; dacă însă Rusia o refuză, atunci nu vor vîrsa lacrimi!

Eată punctul de vedere, pe care cercurile guvernamentale de aci îl ocupă.

Limbajul jurnalelor și al câtorva partide poate prea bine să difere; dar' nu trebuie să fie cineva dus în eroare.

Dacă ar trebui vedută ținuta unor jurnale și partide ca expresiunea opiniunii factorilor decizători, atunci astăzi deja ne-am fi aflat în plină campanie contra Rusiei. — Eată motivul, pentru care deputațiunea bulgară n'a putut obține aci succesul, la care se aștepta.

Nici o candidatură pentru tronul Bulgariei nu poate să fie atât de importantă, încât să ne aruncăm și să riscăm un mare război pentru dînsa.

Dacă am fi siguri în Europa, și dacă n'am avé să regulăm cestiunea bulgară decât după placul nostru, atunci în ori-ce cas e sigur, că nu am fi ambarasați asupra punctului, cum afacerile în Bulgaria ar pute să fie regulate pe cât se poate mai bine.

Foița „Tribunei“.

Nusciu-Impărat.

Poveste din popor.

De „Mărgineanul“.

(Urmare și sine.)

„Nusciu“, după ce i-a pus aceluia peștel, s'a dus mai încolo și a pus mîna în buzunar pe cîrpă și când a venit calul, i-a dîs să-l ducă la locul acela, unde a rămas de cumnații sei și să-l facă cum a fost, când a plecat de-acasă.

Dându-se calul odată preste cap, îl face pe „Nusciu“ cum a dorit și apoi, încălecând acesta pe cal, ajunge la locul sciut.

Acum se fi vedut pe cei doi vînători, cum mergeau cu turmele către casă, voioși, Doamne, de cugetai, că lumea întreagă e a lor, pe de o parte pentru că cugetau, că pe „Nusciu“ îl vor afla înecat în glod și astfel se vor scăpa de el, pe de altă parte, pentru că duc atâtea sîlbătécimi vii acasă, cum nu s'a mai pomenit decând e lumea.

Când ajung la locul de potcă, ved, că s'au înșelat în așteptările lor, căci „Nusciu“ era culcat pe iarbă lînga alba lui, care păsecea la iarbă.

— Bun ajunsul, „Nusciu“! — dîseră faloșii cei cu turmele, — dar' ce-i, ai eșit din glod?

— Am eșit, — dîse „Nusciu“ — cu am și cu chin, căci am sciut, că vî pare rău după mine, dacă m'e voi prăpădi.

Cei doi vînători, nevoind a mai lungi vorba, pleacă mai departe, eară „Nusciu“ se aruncă pe alba și merge îndărătul lor.

Ajunși acasă, „Nusciu“ s'a dus în cotețul seu și i-a spus nevetei ce-a pășit cu cumnații sei, cum adică s'a înglodat cu alba într'o baltă, prin care trebuia să treacă, și cumnații lui nici n'au voit să-l bage în seamă, când a strigat după ajutor, și că abia a putut eși până s'au întors ei îndărăt. Atîta i-a spus și nimic mai mult, căci se temea că-l va împede în lucrarea lui de răsunare, fiindu-i cumva milă de cumnații și surori.

Vînătorii, sau mai bine dîs cumpărătorii de fiare s'au oprit cu turmele în mijlocul curții și chemând pe soorul lor afară, îi arătară, ce pradă bogată aduc dela vînătoare și totodată îi spun și ce-a pășit „Nusciu“.

Împăratul de curie face de sciure la toți boierii din cetate, că în cutare seară va da o cină mare din câteva sîlbătécimi aduse vii acasă de ginarii sei.

Când sosi seara aceea, veniau boierii cu grămada la împăratul și se puneau la mesele încărcate cu tot felul de mîncări și beuturi.

Cred, că n'ar fi nevoie să vă mai spun, că „Nusciu“ nici de astădată n'avea ce căuta acolo, dar' nici că i-se cumnații, căci scia, că ați mîne îi dă de gol pe cumnații lui și ajunge el domn. Voia chiar să cîneze ceva, când deo-

dată nevasta cade în genunchi înaintea lui, dîcîndu-i cu ochii plini de lacrimi:

— Iubitul meu bărbat, de câte ori te-am rugat să te mai faci odată cum te-am vedut atunci în grădina, totdeauna ai dîs, că te vei face; însă când va veni timpul? spune-mi, nici acum n'a venit încă timpul?

„Nusciu“, fiindu-i milă de frumoasa lui soție, care deocamdată s'a făcut chiar de rușinea lumii numai pentru el, fără a dîce ceva, o ridică sus și o sărută. După aceea pune mîna pe năframa și când vine calul, îi dîce:

— Drag căluțul meu, să ne faci pe amîndoi și tot ce-i în casă de aur, ear' pe masă să aduci nîse mîncări, de care n'a avut socrumeu pe masa lui nici odată.

Calul se dă odată preste cap și toate s'au împlinit, apoi se face nevêdut, ear' cei din casă îmbrăcați în aur, se pun la masă pentru a cîna.

Precând se întemplau acestea în casa lui „Nusciu“, la masa împăratului se scoală un boier foarte binevedut și ține o vorbire în sănătatea împăratului și a întregii familii și pe urmă dîce:

— Înălțate împărate, singura mea dorință pentru seara aceasta este, ca să ved și părechea cea mai tîneră aci cu noi la masă.

— Atunci toți oaspeții strigară „și a noastră!“ „și a noastră!“

Vă puteți închipui, oameni buni, în ce strimțorare se afla acum împăratul, căci ce-i drept, lui nu-i venia la socoteală să se vadă cu „Nusciu“ la o masă, dar' poate că mai puțin îi venia la socoteală să calce voia tuturor oaspeților sei, deci stînd puțin pe gînduri, el dîse:

— Dacă aceasta este voia tuturor, atunci poftiți și îi chemați, dar' nu în numele meu, ci în al d-voastre.

— Atîta i-a fost destul boierului, care vorbise, ca să și plece. Când intră în casă, îi găsesse tocmai la cină și le dă o bună seara.

— Mulțumim d-tale, — îi răspund oame-nii, și mirându-se cine poate veni la ei așa pe seară, căci trebuie să știți, oameni de omenie, că lor încă nimeni nu le-a deschis ușa, se uită îndărăt și ved pe un boier, care nici nu mai scia, unde se află, când vedu oamenii îmbrăcați în aur precum și tot ce era în casă. Venindu-și însă curînd în fire, le dîce:

— În numele tuturor boierilor dela masa împăratească vă rog să veniți și să cînați cu noi împreună.

— Să facă bine boierii să ierte, dar' eu așa sciu, că domnului nu i-se cuvîne să seadă la o masă cu iobagii sei, — fu răspunsul ce i-l-a dat „Nusciu“.

— Boierul, cu toate că n'a priceput înțelesul acestor cuvinte, le poftesce seara bună și pleacă înapoi, căci în mirarea lui cea mare, că

Dar' precum afacerile stau astăzi, unde Rusia ridică pretențiuni spriginite de marile sacrificii, pe care le-a adus în ultimul războiu contra Turciei, e imposibil absolutamente de a nu băga seamă la atitudinea Rusiei.

Un celebru monarch francez dicea, de câte ori trebuia să facă orașului Paris concesii, care nu corespundeau cu voința sa suverană „Parisul face o mesă”. Tot aceeași trebură ăș și despre cestiunea bulgară. Pacea face, valorează o mesă”. Situațiunea e deci aceasta astăzi: Candidatura principelui Koburg nu e austriacă, nu e o candidatură, pentru care Austria trebuie să între cu toată autoritatea și puterea sa oficială și influența sa oficială; dar' e o candidatură, care ni-e simpatică, atât pentru persoana principelui, cât și pentru-că Bulgaria ar afla într'insul un regent capace.

Dacă sar voi, ca această candidatură să fie considerată ca un triumf asupra Rusiei al cabinetului vienez, de a o apăra contra rezistenței Rusiei sau numai supsoanelor ei cu toată energia puterii noastre oficiale, o astfel de intențiune e absolut străină cabinetului vienez.

E nevoie să accentuăm aceasta, spre a evita erori, și a preveni așa ca nisce expozițiuni în jurnale și nu dispuse a recunoaște sau a avea în suspensiune intențiunile cabinetului de aci.

Cum stăm cu pacea?

Sub acest titlu „Românul” publică următorul articol:

„Înarmează-te, dacă vrei să ai pace”. Eacă axioma, care regulează de vre-o două decenii întreaga mișcare a popoarelor europene. S'a produs între state o rivalitate ne mai pomenită în a-și spori puterea armată. Dacă s'a putut cândva vorbi de stat militar, credem, că nici odată cu mai mult cuvânt, decât în vremurile noastre.

Trei sunt mai cu osebire puterile, care determină acest curent militar în Europa: Germania, Rusia și Franția. Acestea în prevederea unui mare războiu se înarmează pe întrecute, și pe urmele lor calcă și celelalte state, mari și mici.

O asemenea situațiune nu poate dăinui multă vreme; ea apasă prea greu asupra stării economice a popoarelor: s'a ajuns limita extremă.

Urmarea firească, nu poate să fie, decât desarmarea generală sau o ciocnire.

Prima ipotesă a anevoie se va pute împlini, căci între state sunt socoteli de regulat, a căror încheiere pacinică reclamă foarte puțin egoism și mare iubire de dreptate. Rămâne a doua ipotesă, cu care trebuie să comptăm în viitorul cel mai apropiat.

Actualmente templul lui Ianus se află la Berlin; spre acest oraș se îndreaptă toate privirile lumii politice. Dacă Berlinul voiesce pace, pace resună în toate parlamentele continentului. Chiar și primul ministru al României, acem sunt trei ani, tot dela Berlin s'a întors cu ramura de maslin.

Ce țice astăzi Berlinul?

Cere, fără întârziere, dela Reichstag: bani, soldați, pușci și tunuri. Pentru-ce? Pentru-ca—dice—se se poată menține pacea în fața pornirilor războinice ale Franciei și Rusiei.

Nu cunoaștem tainele diplomației, pentru-ca să ne putem da seamă întrucât sunt adevărate

afirmațiunile cercurilor oficiale din Berlin. Până acum însă din câte se scie, nu s'a vădut nici din partea Rusiei și mai puțin din partea Franciei vre-un demers serios, de natură a compromite pacea europeană.

Dar' ori-cum ar fi, faptul este, că astăzi la Berlin se vorbește cu toată seriozitatea despre eventualitatea unui războiu, și încă apropiat, chiar în vara anului viitor.

Cuvintele rostite în zilele din urmă decătră ministrul de războiu Bronsart de Schellendorf, decătră mareșalul Moltke și decătră comisarul guvernului german, majorul Haberling, în ședința comisiei însărcinate cu studiul proiectului militar, sunt de o gravitate netăgăduită; ele deschid o perspectivă, care inspiră ori-cui cele mai serioase îngrijiri.

Se vede, că ne aflăm în ajunul unor evenimente, care vor țiri în vârtegiul lor aproape întreg continentul. S'a făcut mențiune despre Germania, Austro-Ungaria și România, ca unele, care într'un viitor conflict ar ave să facă front Rusiei și tot în același timp Germania să fie gata să țină piept și Franciei.

N'am voi să fim prea pesimisti. Am dori din toată inima, ca grelele cuvinte ale reprezentanților armatei germane să fi fost mai mult o pantahusă, spre a pute storce votul Reichstagului în favorul proiectului militar. Acest sistem nu este nou în parlamentul german. S'a practicat totdeauna, când a fost vorba de a înmăia opozițiunea parlamentului. Nici odată însă n'au cădut cuvinte atât de grele; nici odată reprezentanții guvernului nu s'au dus așa departe, încât să lase la o parte ori-ce considerațiuni internaționale.

De aceea tare ne temem, că ele nu sunt decât preludiul dramei sângeroase.

Germania, provocată ori neprovocată, pare că voiesce războiul. Actuala situațiune îi impune prea multe sacrificii; ea simte trebuința de a limpezi o atmosferă atât de greoaie și nesigură.

Fără îndoială, Germania, dacă este hotărâtă să pună capăt situațiunii actuale prin foc și sabie, s'a îngrijit mai dinainte, ca să nu fie singură. Austro-Ungaria va fi de sigur cu ea. În comisiunea Reichstag-ului german, maiorul Haberling a vorbit și de România.

Nu scim până la ce punct este adevărat ceea-ce a ăș comisarul ministrului german de războiu. Așim, că în parlamentul român e deputat ar fi hotărât să interpeleze pe guvern în această privință. Din parte-ne, deocamdată, nu putem decât să ășcem guvernului nostru să fie cu cea mai mare băgare de seamă la fiecare pas, pe care îl face. Să se ferească de angajamente prea timpurii, și să aibă totdeauna în vedere interesele permanente ale națiunii române.

Pentru România furtuna ce se ridică este alternativa, de a fi sau a nu fi. Dacă de astădată, când suntem în pericol de a ne găsi în fața unei învălmășeli generale, nu ne va conduce înțelepciunea și patriotismul, atunci putem fi siguri că, dacă nu pentru totdeauna, cel puțin pentru multă vreme, cartea neamului românesc va sta închisă.

După-cum sunt astăzi împregiurările, nici nouă Românilor nu ne rămâne, decât de a ne înarma până în dinți și de a sta cu arma la picior.

în loc de coteț a aflat casa întregă aurită cu tot ce era înlăuntru, nici nu mai scia, ce să mai ășcă.

Când ajunge înapoi, merge deadreptul lângă împăratul și-i spune, că ginerele lui cu nevastă cu tot sunt îmbrăcați în aur și că tot ce-i în casa lor, e numai și numai de aur.

Aușdând mesenii aceste vorbe dela el, toți îl bănuiau de nebun, ear' împăratul îl dă pe mâinile celor doi oameni, spre a-l grijii până dimineață într'o casă de lângă ei. Înzadar le spunea boierul, că lui nu-i lipsese nimic și că el a spus numai ce a vădut, căci nu fu ascultat.

Acum se duse un al doilea, căci toți credeau, că cel dintâiu a fost numai până în curte și cine scie ce i-s'a întemplat de a nebunit, dar' și acesta tot așa umblă.

Când merse al treilea și intră în casă, vede că totul este chiar așa precum au spus ceialalți doi, și dându-le o bună seara, le spune dorința tuturor boierilor, dar' „Nuscium” ear' îi răspunde, că:

— Domnului nu i-se cuvine a ședē cu iobagii sei la o masă, și că ei amēndoi nu pot ședē decăt la masa lor.

Atunci boierul ășe:

— Să vină măcar și cu masa lor, numai să vină odată, căci toți îi așteaptă.

Apoi se duse și le spuse la toți, că părechia chemată vine îndată; apoi mai rugă pe

impăratul să cheme la masă pe cei doi boieri socotiți de nebuni, deoarece lucrurile stau în-tocmai precum au spus ei.

Impăratul îl crede pe acesta, dar' numai de jumătate, căci el ținea așa ceva a nu fi cu puțință, apoi îndată dă poruncă să se aducă cei doi la masă.

Venind acestia, împăratul îi roagă de iertare, căci vede că a greșit, ear' boierii îl iartă bucuros și se așeă la masă.

După-ce s'a dus boierul din casa lui „Nuscium”, acesta a pus mâna pe năframă, și dacă a venit calul, i-a ăș:

— Să mă duci cu nevasta mea, așa cum suntem ședēnd la masă, în casa socrului meu!

Calul se dă odată preste cap și porunca s'a împlinit.

Sosiți în casă, oamenii abia se puteau uita la ei, așa străluciau de tare. Acum toți boierii chemau pe frumoasa păreche la masă cu ei, numai împăratul sta uimit și tăcea, de par'că i-a luat D-șeu graiul.

Dela o vreme se nasce și în el dorința, de a-și îmbrățișa pe fiii lui, de care până aci nici nu voia să scie, și-i cheamă la masă. Dar' „Nuscium” îi răspunde:

— Domnului nu i-se cuvine a ședē la o masă cu iobagii sei.

Impăratul și ceialalți mesenii cugetau, că „Nuscium” se ține pe sine de iobagiu, pentru-că a fost ținut până aci ca un ciuf de curte, și de

Din cele expuse, credem că ori-cine a putut înțelege, cât de bine stăm cu pacea. Eventualitatea războiului atîrnă deasupra capului nostru ca sabia lui Damocle. Sântem totdeauna cu frica în sîn, ba că va isbucni mâne, ba că va isbucni poimâne războiul; ceea-ce scim însă cu toată siguranța este, că greutățile militare au ajuns de nesuferit și că prin urmare ciasul hotărât nu poate fi departe.

În ori-ce cas, stăm rēu cu pacea și de astădată nu numai în Orient, dar' și la Apus.

Corespondență particulară a „Tribunei”.

Valea-Siliului, 15 Decemvrie n. 1886.

Cetind în nr. 272 al „Tribunei” o corespondență datată din Petroșeni și subscrisă de „Un alegător”, care ocupându-se de alegerea membrilor din comitetul administrativ al comitatului Hunedoara, între alte persoane cu nevrednicie se încearcă a arunca o umbră și asupra d-lui protopop gr.-cat. St. R., demn de chemarea și pozițiunea ce o are astfel, ca membru alegător ce sunt, și la care act de alegere am fost de față, — în interesul adevărului rog pe on. redacțiunea a publica în „Tribuna” următoarele reflexiuni:

Din sensul acelei corespondențe am înțeles, că bănuiele alegătorului ce l-au îndemnat să apeleze la forul opiniunii publice sunt: Că preoțiunea din aceste părți fără distingere de confesiune nu e pētrunsă de principiul evanghelic: „Iubiți-vē unul pe altul, precum și eu v'am iubit pe voi”, și că înțelegerea între frați lipsese cu desăvîrșire; — apoi că dl protopop ca persoană independentă, fără familie și cu stare bună ar pute face mari servicii cauzei naționale, dar' pentru-ca să nu se strice bunele relațiuni de prietnie, în cari se află cu domni, nu se încumētă a face nimic ce ar conturba bunăvoința domnilor.

Încât pentru tânguirea primă a alegătorului, am să-i observ:

Că nimenea altul, decât însuși alegătorul cu companionul său, preotul gr.-or. din Petroșeni, au dat ansă la acea disarmonie prin manierele lor lipsite de tot tactul și buna cuviință față cu dl protopop, mai înainte de a se pune în curgere actul alegerii; acei indiviți, 2 la număr, și-au arētat arama pe față, excludēnd din sedulele lor de alegele persoana d-lui protopop, din cari sedule, venindu-mi una la mână, până astăzi o păstrezi în semn de aducere aminte pentru iubirea și frățesca înțelegere, după-cum o pretind dînșii.

Ce privesce a doua văierare a alegătorului, îmi iau voie a răspunde: de cumva alegătorul în corespondența făurită la îndemnul și de mâna companionului seu avea în vedere simțul de dreptate, atunci sunt sigur, că persoana d-lui protopop — care în afaceri oficioase, absentând de acasă pe ziua alegerii, — rămâne neatinsă! Numească-mi alegătorul un singur cas, unde dl protopop să fi stricat cauzei naționale?

Apoi oare acel alegător, care nici ca fiu credincios al bisericii gr.-cat., nici ca individ ce ar sta în referență mai de aproape, competent a fost a trage la îndoială activitatea protopopului? Eu sciu, că dl protopop într'un restimp aproape de 14 ani decând stă în capul acestui

district, atât cu ocaziunea altor alegeri, cât și pe terenul bisericesc și scolastic a fost la înălțimea misiunii sale și așa, sânt în drept a presupune: că alegătorul toate acelea le-a dat la îndemnul și companionului seu.

De aceea să-mi fie permis a observa alegătorului și companionului lui, că binele națiunii nu se câștigă cu scornituri false și neadevăruri, ci numai prin fapte demne de imitat.

P.

Cronică.

Legea despre comunicarea de casă din granița militară e aproape de a se pune în executare. Cu 1 Ianuarie își începe în sîmul ministerului activitatea senatul, care are de a hotărî în a treia instanță asupra cestiunilor respective. De president al secțiunii înființată spre acest scop a fost numit consilierul ministerial Paul Trifunac.

*

Concesiune pentru construire de cale ferată. Ministrul reg. ung. de comunicații a conces d-lor Gabriel Ugron și Gabriel Daniel jun. construirea căii ferate Hașfalău—Odorheiu-sēcuesc.

*

Un nou pod s'a predat comunicației publice la 17 l. c. Este podul construit preste Cibin la Tâlmăciu decătră comunele Tâlmăciu, Sebeșul-de-sus, Sebeșul-de-jos și Racovița.

*

Procesul pentru agitare în contra națiunii maghiare, ce s'a intentat părintelui Ioan Ioanovici din Hărău, s'a hotărât și în a treia instanță la curtea de casațiune din Budapesta. După-cum se scie, părintele Ioanovici a fost condamnat de cătră trib. reg. din Deva la o lună închisoare de stat, amendă în bani de 18 fl. și la purtarea cheltuelilor. Curtea de apel din Murăș-Oșorheiu a desaprobat sentența tribunalului, absolvând pe dl Ioanovici. În contra sentenței curții de apel a recurat apoi dl procuror reg. din Deva la curtea de casațiune, care însă a aprobat sentența curții de apel, declarând de nevinovat pe părintele Ioanovici.

*

Urmasul baronului de Mondel. După o făimă ce circulează în cercurile militare, al doilea adjutant al Maiestății Sale, L. M. baronul Leonida Popp va avansa la locul baronului Mondel și va fi substituit în cancelaria militară împărătească prin generalul-major Albori. După o altă versiune va deveni L. M. baronul de Beck adjutant general și L. M. de Reinländer va păși în fruntea statului major.

*

Ioan Hurban, vestitul anteluptător național slav a nebunit și s'a transportat în institutul alienaților din Buda. Se ășe, că e puțină speranță de a se însănătoșa.

*

O nouă rectificare. Ni se asigură, că cercetarea pornită contra d-lui Ioachim Băcillă, directorul școlii din Avrig, s'a sistat, deoarece denunțarea făcută contra d-sale, precum se susține, din rea voință, nu s'ar fi putut dovedi ca întemeiată. Sperând, că sunt exacte informațiunile ce ni s'au dat, facem cu părere de bine această rectificare pentru restabilirea bunei reputațiuni a d-lui Ioachim Băcillă.

*

Baronul Mondel. I-se depeșează ășiarului „Pester Lloyd” din Baden lângă Viena cu data 19 Decemvrie n. următoarele: Dispozițiunile pentru înmormântarea baronului Mondel se fac de cătră cancelaria de cabinet a Maiestății Sale, respective de cătră adjutantul răposatului. Anunțul, care începe cu șirele: „În numele supravănților ab-

aceea, void a sci înțelesul cuvintelor, îl întreabă chiar împăratul și mai mulți boieri: că ce voiesce a ășe prin cuvintele acele?

— Dacă chiar poftiți, — ășe „Nuscium”, — vă pot ușor arēta, și chemând pe cei doi cumnați ai sei înaintea sa, le ășe să se desbrace de cămașă.

Ginerii împăratului, — aducēndu-și aminte de pecetea ce le-a pus-o acela, dela care au cumperat fiarele, ba cugetând chiar, că precum s'a făcut „Nuscium” acum întreg de aur, așa a putut atunci aduna atâte fiare și schimbându-se la față, ca să nu-l cunoască, să le vëndă acelea lor, — s'au împotrivit amēndoi, dar' înzadar, căci mesenii, neputēndu-și inchipui ce le va arēta „Nuscium”, stăruiau cu împăratul împreună, ca ei să se desbrace.

Ne mai avēnd încotro, se desbracă amēndoi, ear' „Nuscium” le arată mesenilor pecetele de pe spatele cumnaților sei, și apoi le spune întreaga istorie din ziua de vēnat.

Vēdēnd împăratul, ce om puternic e ginerele seu cel mai tiner și ce oameni slabi sânt ceialalți doi, că l-au înșelat ășcēnd că ei au prins fiarele, și ce e mai mult, s'au lăsat a li se pune pecetea în spate, cum era obiceiul pe atunci a li se pune la iobagii, i-a dat pe amēndoi afară din casă, nevoind a-i mai recunoaște de gineri, ear' pe „Nuscium” cu nevasta sa îi cheamă la masă lângă sine și-i roagă să-l ierte, pentru-că le-a făcut

atâte nedreptăți și-i laudă fata cea mai mică, că și-a ales un astfel de bărbat.

Acum să veđi petrecere și ear' petrecere, până în zori de ăi.

Când boierii voiau să se împrăscie, împăratul puse pe tinēra păreche în capul întregii împărății, ear' el se retrase de pe scaunul domniei, apoi chemă pe boieri la ospēțul tinēriului împărat.

Acum toată împărăția s'a bucurat, când a auđit, că domnul cel tiner, „Nuscium-impărat”, e voinic ca nimeni altul, și îi mulțumiau toți lui D-șeu, că le-a pus așa un om în frunte.

În ziua de ospēț, precând erau adunați toți boierii la masa tinēriului împărat și mâncau și beau ce și cât poftiau, „Nuscium” ese afară, unde nu era nimeni, pune mâna pe năframă, și când vine calul, îi mulțumesc, că l-a scăpat de robia smeului și l-a făcut împărat, apoi îl roagă să întindă în fiecare cetate, oraș și sat din împărăția lui câte o masă mare și încercată cu tot felul de mănăcări și beuturi, încât fiecare om să se sature și tot să mai rămână pe ziua a doua, pentru-ca să se pomenească din neam în neam ospēțul și domnia lui „Nuscium-impărat”.

Acum să mă iertați, căci și eu sânt din împărăția lui „Nuscium”, și trebuie să mă duc și eu la masa ce s'a întins în satul nostru, căci ășe de mult nu m'am chircchit pe nimica.

10/22 Noemvrie 1886.

senți... e subsemnat de adjutantul general al Maiestății Sale M. L. Popp. Înormântarea se va întreprinde mâine. Maiestatea Sa va lua parte la înormântarea pentru a onora memoria bine-meritatului general, și va pleca spre scopul acesta mâine la Baden.

Încă o defraudare la o cassă de păstrare. Patima modernă s'a ivit de astădată la banca națională din Billet, o comună bogată lângă Gyertyámos. La denunțarea unor membri din direcțiune și a unor acționari, a trimis curtea judecătorească din Chichinda-mare o comisiune pentru investigare, care a scos lucruri mari la iveală. Încă nu s'a sfârșit investigația, cu toate acestea s'a constatat, că din capitalul de acți în suma de 30.000 fl. și din depuneri în suma de 60.000 fl. puțin se va pute salva. Măsura, cu care se măsura creditul nu era — precum spune „Gr-Kikindaer Zeitung“ — bunătatea persoanei, care căuta creditul, sau bonitatea cambiilor așternute, ci numai gradul de preținie cu domnul director. Așa s'a întemplat, că mulți primiau bani fără schimb, fără obligațiune și fără garanță.

O mare spargere de cassă. Procuratura supremă din Budapesta a primit în 19 l. c. n. scirea telegrafică despre o mare spargere de cassă în provincă. Anume raportează solgăbirăul din Losonez, că în noaptea trecută, au străbătut nescari hoți localitățile biroului „banței populare a comitatului Neograd“ („Neogradmegeyer népbank“), cari după-ace au spart cassa Wertheimiană, au furat 100 bucăți de bancnote à 100 fl. (10.000 fl.). Până acum nu s'a dat de hoți.

Ucidere și sinucidere. După o depeșă ce o primim din Budapesta, corporalul dela regimentul de infanterie Nr. 69, Samuil Stern și-a ucis amanta și apoi s'a sinucis pe sine prin o împușcătură de revolver. Scena s'a petrecut aji într'o chilie a hotelului „Orient“.

„Legea comunală“ (art. XXII: 1886) cuprindând textul oficial, explicări și extras din ordinațiunea ministerială despre aplicarea legii, de Pavel Rotariu, avocat și redactor. Timișoara, 1886.

„Raportul anual“ al societății academice social-literare „România Jună“ în Viena, pe anul XVI-lea administrativ, dela 1 Octomvrie 1885 până în 30 Septemvrie 1886, a apărut în Viena, 1886. Proprietatea societății.

Candidarea prințului de Koburg. „Revue de l'Orient“ dice, că deși cercurile politice din Sofia și întreaga populațiune a capitalei bulgare ia foarte în serios candidarea prințului austriac, acele sunt pe deplin convinse, că Rusia va propune un alt candidat pentru tronul bulgar.

Deputațiunea bulgară va fi, după-cum se depeșează din Berlin, primită decâtă secretarul de stat contele Bismarck, dar' numai în mod privat și fiecare membru separat.

„Reichstag“ul german l'a amînat presidentul cu propria auctoritate pe 4 Ianuarie 1887, după-ce în cea din urmă ședință de înainte de Crăciun casa nu a fost capabilă să aducă concluse.

Armata italiană. La întrebările lui Rudini asupra armatei, ministrul de războiu a răspuns următoarele: Districtele militare sînt provădute cu tot ce e necesar pentru echipamentul oștirii. La 1 Ianuarie 1887 cea mai mare parte a miliției teritoriale va fi organizată; la 1 Ianuarie 1888 efectivul de pace al companiilor va fi de 100 oameni. Deși dînsul nu e păturs de necesitatea pușcilor de repetiție crede, că e bine să se procure această armă spre a ridica elementul moral al trupeii. În depou sînt șase milioane pușculițe cu conserve de carne. În raport analog sînt și celelalte provișii. Arme sînt nu numai pentru armata de prima și a doua linie (rezerva), ci și pentru miliția teritorială. Pușcile actuale sînt excelente; transformarea lor în pușci de repetiție e lesne și ieftină (dece franci de bucată). Pe la mijlocul anului 1887 toată ostirea de prima linie va fi armată cu pușci de repetiție. Deoarece muniția pentru aceste pușci e aceeași, ca și pentru pușca de pînă acum, armata nu va suferi nimic în cazul unei mobilizări. Din rezervă sau miliția mobilă se pot imediat mobiliza regimentele de infanterie și artilerie pentru formarea a 12 diviziuni. La cas de nevoie totul va fi gata, căci se vor face orice sacrificii. Organizarea miliției teritoriale progresaază repede și în scurt timp va pute îndeplini toate serviciile, la care ar fi chemată. Întăririle nu trebuie înmulțite prea mult, deoarece ele împiedecă operațiunile oștirii. Mai bine întăriți puțin, dar' bune; forța națiunii este ostirea în câmp. Fortificațiile dela Spezia vor fi gata în câteva luni și sînt excelente. Ministrul dice, că națiunea poate ave încredere în patriotismul lui. Este și o rezervă de arme și de altele, trebuincioase războiului; a cere mai mult, ar fi de prisos. În 15 zile se pot mobiliza 500.000 oameni pentru prima linie și deci putem fi liniștiți. Ostirea noastră — dice ministrul — va se țînă sus onoarea națiunii, fie singură, fie alături cu aliați.

Din instructor — ambasador. O foaie din Viena enarează următoarea istorioară drăgălașă: „El a crescut în împregiurări foarte primitive, în liceu a fost un brav și eminent scolar, durere însă, testimoniile scolastice formau

singura sa avuție. Apoi a venit la universitate, unde își dau „rendezvous“ geniurile și talentele din toate țerile. El studia jura. În o cameră îngustă își petrecea el viața academică, și avea tot comun cu Țiganii lui Henri Murgeu, numai viața pătimașă nu. „Mimi“, care aducea atăta petrecere în viața țigănească a flanelor academicilor, el nu o cunoștea. Căci el studia, și nu avea nici timp nici voie pentru desmerdări, și deveni, mulțumită stăruinței sale în scurt timp — avocat. Acum se cobori din Olimpul unei case din mahală în parter. Dar' în parter tot așa puțin noroc avu ca în camera din pod. Clienții nu veniau, nu cetiau nici mica firmă, cu un cuvânt nu sciau nimic despre existența sa. El gândia în flegmă: a astepta nu folosese nimic și se reîntoarse la lecțiunile sale. Provedut cu o bună recomandăție se prezentă unei tinere veduve, care căuta un instructor pentru băeții sei. El plăcu și deveni instructor. Venia regulat la oară, da instrucție băeților, și eși. Mama era mulțumită, copiii aduceau bune testimoniile scolare acasă, și erau buni. Însă „Madame“ era foarte bogată, ea avea lipsă de cineva, care să-i administeze bogățiile. Seriosul instructor îi părea cea mai potrivită persoană pentru o astfel de poziție de încredere, era el doar' totodată și avocat, și avea cunoștință exacte de legi. Așa avansă dînsul la administrator; cu timpul începură de a se iubi stăpâna cu administratorul. Tinerul avocat fără clienți deveni soțul bogatei doamne. Acum ajunsese la înălțimea situațiunii, în curând clienții veniau ca ploaia, numele se deveni cunoscut, ear' patrioții lui îi trimiseră un mandat de deputat, și așa el în curând câștigă o mare influență. El arăta multă pricepere pentru politica internațională, și avansă la reprezentant al națiunii sale în străinătate. Sînt vre-o câteva zile decând 'i-s'a îmbiat portofoliul de externe, dar' el l'a refuzat. S'a așezat acum cu soția și copiii sei în noul se post, și duce o viață familiară exemplară. Bărbatul, a cărui viață a fost aici descrisă, e ministrul plenipotențiar al republicii franceze la curtea din Viena — dl Decrais.

Cestiiuni scolare.

Raport

despre
gimnasiul sup. gr.-cat. din Beiuș pe anul scolar 1885/86.

Raportul e redigiat de directorul gimnasiului, Petru Mihul. În partea I-a a raportului e expus planul de învățămînt conform ordonanței ministerului reg. ung. de culte și instrucțiune publică ddo 9 August 1883 Nr. 26.776 cu privire la executarea articolului de lege XXX: 1883.

Partea a II-a conține următoarele acte oficiale mai însemnate:

4. Dela Ilustritatea Sa Preasfințitul Domn Episcop gr.-cat. de Oradea-mare, ca patron al gimnasiului:

1. Cu datul 8 Octomvrie 1885 Nr. 2.201 se aseamnă 40 fl. în soluțiunea restantă din anul trecut a magistrului de musică, totodată 'i-se sistemisează o remunerațiune anuală de 100 fl.

2. 12 Noemvrie 1885 Nr. 2.463 se conferesc două stipendii din fundațiunea „Ioan Papp“ tinerilor Ioan Domian, stud. din cl. VIII și Ioan Kéri, stud. din cl. VII. — S'a dispensat dela solvirea didactului: Aureliu Marinescu din cl. VIII; Iosif Mihalca din cl. VII; Aureliu Petruca și Ioan Kerekes din cl. VI; Nicolau Petruța din cl. IV; Brutu Duda, Valeriu Criste și Dionisiu Popoviciu din cl. III; Romul Bușilă din cl. II.

3. 21 Ianuarie 1886 Nr. 115 se aseamnă studentului din cl. VI Ioan Ivan, un subsidiu de 10 fl. din fundațiunea „inteligenței din Pomi.“

4. 2 Aprilie 1886 Nr. 398 se trimite decretule consiliului provincial al doilea ținut în Blaj la anul 1882, procurate din munificența Ilustrității Sale Domnului Episcop diecesan.

5. 24 Aprilie 1886 Nr. 906, profesorului Traian Farkas se aseamnă 100 fl. pentru acoperirea speșelor depunerii examenului fundamental profesoral.

6. 15 Aprilie 1886 Nr. 861, se absoalvă dela solvirea didactului pe semestrul II al anului scolar curent, Domițian Cupșa din cl. V; ear' Mihail Iliș din cl. I pe cale grațională pentru ambele semestre.

B. Dela direcțiunea superioară a districtului de învățămînt de Oradea-Mare.

1. 7 Septemvrie 1885 Nr. 1246 comite direcțiunii, ca în societatea de lectură a junimii să nu admită numai pe studenții din cl. VII și VIII. — și să influențeze, ca directiva acelei societăți să nu fie unilaterală.

2. 4 Septemrie 1885 Nr. 1124 permite lui Iustin Ardelean să facă examen privat de pe cl. VII în gimnasiul de Beiuș.

3. 3 Oct. 1885 Nr. 1514 în sensul rescrisului ministerial Nr. 37261/885 nu permite susceptarea lui Iosif Man în cl. VI pentru etatea sa înaintată.

4. 24 Oct. 1885 Nr. 1624 notifică că prin rescrisul minist. 40082/885 s'au dat 3 zile de văcăciune cu ocaziunea storsului.

5. 27 Oct. 1885 Nr. 1638 publică rescrisul în Minister de culte și instr. publ. relativ la edarea publicatelor testimoniilor scolast. perdute.

6. 28 Noemvrie 1885. Nr. 1757 notifică suma asemnată de în. Minister de culte și instrucțiune publ. spre a acoperi prețul cărților române didactice subșternute pentru expozițiunea regnicolară din Budapesta.

7. 18 Dec. 1885 Nr. 1841 trimite un exemplar din normativul ministerial exmis cu respect la absolvarea dela obligămîntul gimnastice, desămînului geometrie și caligrafă.

8. 22 Dec. 1885 Nr. 1861 publică concluderea următoarelor cărți didactice române:

„Exerciții în partea formară a gramaticei latine și pregătire la sintaxe pentru cl. I gimn.“ de A. Viciu; — „Manual de statistică“ de I. F. Ne-gruțiu; — „Legendar românesc pentru cl. V și VI gimnasia“ de A. Viciu; — „Istoria practică a Ungariei“ prelucrată după Fr. Ribáry.

9. 28 Dec. 1885 Nr. 1876 publică rescrisul ministerial Nr. 49225/885, în care se enunmă condițiunile, pe basa cărora tinerii israeliți pot fi absolvați în zilele de Sămbătă dela desemn și scriere.

10. 12 Ianuarie 1886 Nr. 1874/1885 publică rescrisul ministerial de sub Nr. 38266/1885 referitor la studiile extraordinare.

11. 28 Ianuarie 1886 Nr. 117 intimează un regulament relativ la procedura observândă la examenele private.

12. 1 Martie 1886 Nr. 253 pe basa ordinațiunii ministeriale emenate sub Nr. 39199/885 provoacă direcțiunea a presenta o tabelă, prin care să se facă evidentă împărțirea studenților după specialitate între profesorii propunători.

13. 20 Martie 1886 Nr. 339 publică rescrisul ministerial de sub Nr. 47107/885 emanat pentru adunarea obiectelor istorice referitoare la eliberarea cetății Buda de sub stăpînirea Turcilor în 1686.

14. 11 Aprilie 1886 Nr. 379 pe basa rescrisului ministerial de sub Nr. 12963/886 provoacă direcțiunea a presenta consemnarea manualelor de studii, cari se vor folosi în anul scol. 1886/7.

15. 16 Aprilie 1886 Nr. 351 publică rescrisul ministerial de sub Nr. 1957/886 emanat cu respect la rezoluțiunile adunării colective a profesorilor dela gimnasiile gr.-cat. din Blaj, Năsăud și Beiuș, ținută în anul trecut în Blaj.

16. 22 Aprilie 1886 Nr. 466 notifică că „Gramatica limbii maghiare“ de Dr. I. Crișian și N. Putnoky, în urmarea rezoluțiunii minist. de sub Nr. 13195/886 s'a aprobat de manual de studiu pentru institutele române.

17. 8 Maiu 1886 Nr. 512 notifică terminul examenului verbal de maturitate.

C. Din alte locuri:

1. 26 Sept. 1885 Nr. 23163. Ministerul r. u. de cult. și instrucțiune publ. trimite „Comediile lui Plaut“ 4 tom. pentru biblioteca gimnasiului.

2. 26 Ianuarie 1886 Nr. 458. Ministerul r. u. de cult. și instrucțiune publică trimite un exemplar pentru biblioteca gimnasiaiă din raportul al 14 minist. despre starea învățămîntului din patriă.

3. 8 Maiu 1886. Nr. 1311. Excelența Sa Archiepiscopul și Metropolitul gr.-cat. din Blaj, Preasfințitul Domn Dr. Ioan Vancea trimite direcțiunii pentru cenzurarea manuscrisului pentru „Sintactica limbii latine“ prelucrat de cătră Mg. Sa. I. Antonelli, directorul gimnasiului din Blaj.

4. 15 Aprilie 1886. Nr. 235. cap. — Capitolul gr.-cat. din Gherla notifică, că a asemnat un subsidiu de 24 fl. din fund. Teodor Szilágyi, stud. de cl. VIII. Antoniu Baliban.

5. 23 Septemvrie 1885. Nr. 1204/1885 civ. — Judecătoria singulară din Derecske, comitatul Bihor, trimite copia testamentului fericitului paroch din Hoszu-Pályi și fost profesor gimn. în Beiuș Iosif Juțu, prin care se testează bibliotecii gimn. toate cărțile adormitului.

6. 31 Iulie 1885. Nr. 1940/1885 fond. — Judecătoria singulară din Beiuș notifică, că jumătatea imobilităților de sub nr. cărții fond. 191 din Beiuș s'a transcris cu drept de proprietate pe gimnasiul gr.-cat. de Beiuș.

Partea a III-a a raportului tractează mijloacele de învățămînt.

În partea a IV-a se cuprind toți studenții, care au fost beneficiați în anul scol. expirat, și anume:

a) Cu stipendii:

1. Antoniu Cighi din cl. VIII cu 50 fl. din fundațiunea Ioan Papp. 2. Ioan Costa din cl. VIII cu 200 fl. din fundațiunea Elena Birta-Ghiba, administrată de diecesa gr.-or. din Arad. 3. Ioan Domian din cl. VIII cu 50 fl. din fundațiunea Ioan Papp. 4. Romul Vernica din cl. VIII cu 60 fl. din fundațiunea Rudolfiană a diecesei gr.-cat. din Lugoj. 5. Arcadiu Crăsnic din cl. VII cu 50 fl. din fundațiunea Ioan Papp. 6. Ioan Kéri din cl. VII cu 50 fl. din fundațiunea Ioan Papp. 7. Aureliu Petruca din cl. VI cu 40 fl. din fundațiunea Alutan din Blaj. 8. Domițian Cupșa din cl. V cu 100 fl. din fundațiunea Petru Cupșa, administrată de capit. rom.-cat. din Oradea-mare. 9. Teodor Roșu din cl. V cu 40 fl. din fundațiunea Rudolfiană a diecesei gr.-cat. din Lugoj. 10. George Caiman din cl. III cu 35 fl. din fundațiunea Rudolfiană a diecesei gr.-cat. din Lugoj.

b) Ajutorăți cu subsidii momentane în anul scol. expirat au fost următorii tineri:

1. Antoniu Baliban, stud. de cl. VIII prin Ilustritatea Sa Domnul Episcop diecesan Mihail Pavel cu 10 fl., — prin capitolul gr.-cat. din Gherla, din fundațiunea Teodor Szilágyi cu 24 fl. 2. Ioan Ivan, stud. de cl. VI prin capitolul gr.-cat. din Oradea-mare cu 10 fl. din fundațiunea inteligenței din Pomi. 3. Ioan Cosma, stud. de cl. V prin Ilustritatea Sa Domnul Episcop diecesan Mihail Pavel cu 50 fl.

c) Din fundațiunea fericitului Samuil Vulcan, cu ordinațiunea Ilustrissimului Domn Episcop diecesan Mihail Pavel, ddo 15 Octomvrie 1885 Nr. 2.256, s'a asemnat o sumă de 1200 fl. v. a. și anume pentru 50 tineri gimnastici și 10 tineri dela scoalele capitale 50 cr. la săptămîni de 40 săptămîni.

d) Din fundațiunea fericitului Nicolau Zsiga s'au împărțit cu câte o pâne pe săptămîni computată în 30 cr., la olaltă în suma de 69 fl. 60 cr. 8 studenți. (Va urma.)

Serviciul telegrafic

al
„TRIBUNEI“.

Budapesta, 21 Decemvrie n. Comisiunea financiară a casei deputaților s'a ocupat cu stabilirea raportului general. Hegedüs constată, că deficitul e de circa 22 milioane și cu 65.000 mai mult de cum e pus în budget. Ministrul de finanțe Szapáry împărțesece, că va așterne în curînd proiecte de lege despre credite suplimentare, mai departe privitoare la impozitul de transport și la competențele de timbru; acoperirea deficitului s'ar pute face numai prin emisiune de rentă de hârtie, până-ce legislativa nu va lua alte dispozițiuni; negocierile despre conversiunile planuite sînt încă pendente și n'ar fi cu scop a se exprima în privința aceasta. Ministrul-president Tisza ține ca fiind de lipsă o grupare potrivită a căilor ferate de stat și eliberarea acestora de unele linii; prin aceasta s'ar ajunge întrate mai mari și rezultate de comunicație mai priincioase. Oratorul accentuează necesitatea revisurii legii despre căile ferate vicinale; dînsul sperează la venite mai însemnate din monopolul de tutun prin împedcarea cât mai posibilă a contrabandei interne și prin promovarea exportului; cu investițiunile deocamdată s'a sfârșit, numai cele mai de lipsă ar pute fi întreprinse; toate aceste vor contribui la îmbunătățirea serioasei situațiuni financiare. Desbaterea continuă.

Berlin, 21 Decemvrie n. Deputațiunea bulgară a tras de două ori înaintea otelului ambasadei rusești, dar' 'i-s'a denegat primirea.

Extrase din foaia oficială.

Edicte:

A se insinua pretensiunile în 45 de zile: — la rēmasul după Mateiu Bloica, la trib. reg. din Sibiu; — la rēmasul după Maria Gruici, la trib. reg. din Becicherecul-mare; — la rēmasul după Christina Raici, la trib. reg. din Chichinda-mare.

Citațiuni:

— Constantin Lința, a cărui ubicațiune e necunoscută, se provoacă a se insinua pe 20 Ianuarie a. v. la trib. reg. din Brașov.

— Andreiu Calman, a cărui ubicațiune e necunoscută, se provoacă a se insinua pe 30 Decemvrie a. c. la jud. cerc. din Făgăraș.

— Mihail Foros, a cărui ubicațiune nu se scie, se provoacă a se înfățișa pe 29 Decemvrie a. c. la trib. reg. din Sighetul-Marmației.

— Anișca Buzu, a cărei ubicațiune e necunoscută, se provoacă a se insinua într'un an la scaunul orfanal din Făgăraș.

— Ioan Fritzmann, a cărui ubicațiune e necunoscută, se provoacă a se insinua pe 27 Decemvrie a. c. la jud. cerc. din Sibiu.

— Vasile Schiopu, a cărui ubicațiune nu se scie, se provoacă a se înfățișa într'un an la scaunul orfanal din Făgăraș.

Concursuri:

— Un post de practicant de drepturi la jud. cerc. din Arad. Concursurile se se trimiță în 10 zile la presid. trib. reg. de acolo.

— Un post de vice-notar la jud. cerc. din Buzias. — A se adresa în 10 zile la presid. trib. reg. din Timișoara.

— Un post de practicant de drepturi la trib. reg. din Biserica-albă. — A se adresa în 2 săptămîni la presid. trib. reg. de acolo.

— Un post de magistru postal în comuna „Szamos“ (com. Torontal). — A se adresa în 2 săptămîni la direcțiunea postală din Timișoara.

— Un post de practicant de contabilitate la direcțiunea financiară din Sibiu. — A se adresa în 10 zile la direcțiunea finanț. de aci.

— Un post de adjunct-conducător de cartea funduară cl. II. la trib. reg. din Panciova. — A se adresa în 2 săptămîni la presid. trib. reg. de acolo.

— Un post de jude reg. la jud. cerc. din Cohalm. — A se adresa în 10 zile la presid. trib. reg. din Elisabetopol.

— Un post de jude reg. la trib. reg. din Becicherecul-mare. — A se adresa în 2 săptămîni la presid. trib. reg. de acolo.

— Un post de jude reg. la trib. reg. din Zălau. — A se adresa în 2 săptămîni la presid. trib. reg. de acolo.

— Un post de magistru postal în comuna Dēmsuș (comit. Hunedoarei). — A se adresa în 2 săptămîni la direcțiunea postală din Sibiu.

— Un post de executor jud. la jud. cerc. din Cluj. — A se adresa în 2 săptămîni la presid. trib. reg. de acolo.

Redactor responsabil: **Aurel Popa.**

Bursa de Budapesta

din 20 Decembrie st. n. 1886.

Table with financial data for the Budapest stock exchange, including interest rates and various securities prices.

Bursa de Viena

din 20 Decembrie st. n. 1886.

Table with financial data for the Vienna stock exchange, including interest rates and various securities prices.

Cursul pieței din Sibiu

din 21 Decembrie st. n. 1886.

Table showing exchange rates for various currencies like Romanian, Turkish, and Russian rubles.

Publicațiune.

Cele două piue din Dumbravă ale casei de păstrare generale, și anume piua din jos Nr. 9 cu 8 ciocane împreună

cu casă de locuit, grajd, pod și fân și circa 8 jugere pământ arător și fânaș, apoi piua din mijloc Nr. 11 cu 6 ciocane împreună cu casă de locuit, grajd, pod de fân și 2 jugere fânaș, se dau în arândă pe 2 sau mai mulți ani.

Deslușiri mai deaproape dă administrația realităților casei de păstrare, piața mare Nr. 12.

Directiunea casei de păstrare („sparkassa“).

CAROL F. JICKELI

in Sibiu (Piața mică).

Depositul fabricii

c. reg. priv.

de lampe Frații Brüner în Viena

recomandă

toate soiurile de lampe de petrolu

in cea mai bogată alegere și anume:

- List of lamp models: Bec plan, Bec rotund Austria, Bec dublu patent, Bec rotund brilliant, Bec de coroană patent, Bec de lumina soarelui.

Toate părțile ce constituie lampa se vând singuratic, precum și nou inventatul

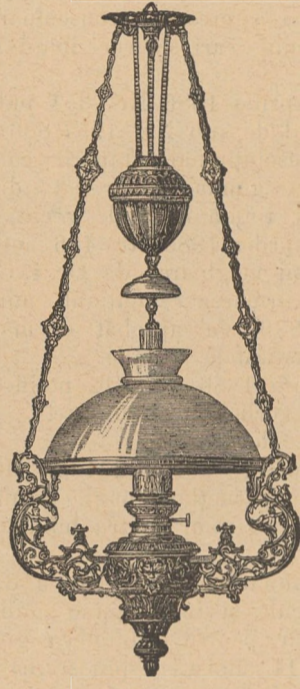
aparat de siguranță a lui Brüner

pentru evitarea

pericolului de foc și a arderii

prin răsurnarea lampelor de petrolu.

Un astfel de aparat se poate așeza la fiecare lampă cu bec plan și costă 21—44 cr.

Insemnări de prețuri și desemnuri la cerere se trimit franco. Pentru vânzătorii liste de prețuri separate!

Biblioteca ilustrată pentru copii.

Table listing various children's books with titles, authors, and prices.

Librăria lui W. Krafft

in Sibiu. [378] 2-3

NB. Când primesc banii cu comanda, se expediază susnumitele cărți franco.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octombrie 1886.

Large table showing train schedules and fares between various stations like Budapest, Sibiu, and Arad.

Nota: Numerii incuadrati cu linii groase insemnează oarele de noapte.